

3. Ortiz V.E. Obesity: physiologic changes and implications for preoperative management / V.E. Ortiz, J. Kwo // BMC Anesthesiology. –2015. –Vol. 15. –P. 97.
4. Ward D.T. Complications of morbid obesity in total joint arthroplasty: risk stratification based on BMI / D.T. Ward, L.N. Metz, P.K. Horst, H.T. Kim, A.C. Kuo // J. Arthroplasty. –2015. –Vol. 30. –P. 42-46.
5. Merkow RP. Effect of body mass index on short-term outcomes after colectomy for cancer / R.P. Merkow, K.Y. Bilimoria, M.D. McCarter, D.J. Bentrem // Journal of the American College of Surgeons. –2009. –Vol. 208, № 1. –P. 53-61.
6. Melis M. Body mass index and perioperative complications after oesophagectomy for adenocarcinoma: a systematic database review / M. Melis, J. Weber, R. Shridhar, S. Hoffe, K. Almhanna, R.C. Karl [et al.] // BMJ Open. –2013. –Vol. 3. –P. e001336. doi: 10.1136/bmjopen-2012-001336.

Маліков В. В.

*Національний технічний університет
"Харківський політехнічний інститут"*

ПУБЛІЧНИЙ ПРОСТІР В ІСТОРІЇ ЛГБТ+ ЛЮДЕЙ ХАРКОВА 1991–2013 РОКІВ (ДО ПОСТАНОВКИ ПИТАННЯ)

Публічний простір міста визначається як відкритий і загальнодоступний, такий, в якому відбуваються зібрання і політична репрезентація всіх громадян. Він є безпосереднім матеріальним виразом концептуального простору, в якому громадяни вільно обговорюють суспільно важливі питання.

Метою доповіді є визначити проблематику, умови і меж дослідження можливостей і способів саморепрезентації ЛГБТ+ спільноти в історичному часі і публічному просторі Харкова.

Історія ЛГБТ руху та спільноти в Україні вже встигла стати об'єктом дослідження, ініційоване переважно самими вітчизняними активістами та активістками (напр., М. Касянчук, С. Науменко, Л. Гейдар). Одна з перших публікацій, яка включає огляд ЛГБТ+ історії, є «Блакитна книга» (Луганськ, 2000). Локації публічних місць спілкування та відпочинку геїв і бісексуалів в Харкові 2000-х років можна знайти на сторінках «Енея», першого і чи не єдиного видання гей-гиду по Україні (Київ, 2005). Унікальне видання «Быть лесбиянкой в Украине: обретая силу» (Київ, 2007) ІОЦ «Жіноча мережа» на основі дослідження лесбійської спільноти, проведеного в середині 2000-х років, містить цінну інформацію про основні її характеристики, соціальні та особисті взаємини лесбійок і бісексуальних жінок, та особливості розвитку спільноти в різних регіонах України, в тому числі і місцеві ініціативи та досвід у Харкові.

Більш докладний історичний екскурс та періодизацію історії ЛГБТ+ людей в Україні мають видання «Украинское ЛГБТ движение, 25» (Київ, 2015) та «Райдужна книга» (Київ, 2018), які висвітлюють різні сторони життя спільноти в сучасності і минулому, в тому числі значимі для неї місця в публічному просторі, проте переважно у столиці. Важливо й те, що історія спільноти та повсякденне життя геїв, лесбійок, бісексуальних і трансгендерних людей Києва подається персоналізовано, крізь інтерв'ю, розповіді і роздуми ключових персон українського ЛГБТ+ руху й спільноти, які були активними учасниками й учасницями подій. У виданнях лише побіжно згадуються харківські реалії, однак вони становлять велику цінність з історіографічного і методологічного боків і визначення джерельної бази

історичного дослідження. Адже видання містять узагальнену інформацію про становлення і розвиток спільноти, виокремлюють його періоди, а також містять список наявної літератури і джерел з історії ЛГБТ+ людей та руху в Україні.

Нижньою хронологічною межею дослідження стає 1991 рік, коли було проголошено незалежність України та декриміналізовано чоловічу гомосексуальність. Верхня хронологічна межа пов'язана з локальними та загальноукраїнськими змінами у житті ЛГБТ+ спільноти як частини вітчизняного суспільства: посиленням гомофобних законодавчих ініціатив у Верховній Раді (так і нереалізованих), посиленням організаційної спроможності спільноти та зростанням видимості у політичному полі, змінами інфраструктури для харківської спільноти, зрештою, розгортанням революційних подій наприкінці 2013 року і військових дій на початку року наступного.

Враховуючи місцеві особливості життя спільноти та світовий досвід усноісторичних ЛГБТ досліджень, укладено питальник для проведення інтерв'ю з ЛГБТ мешканцями міста. Виявлено більше п'ятнадцяти знакових для спільноти місць в публічному просторі Харкова 1990-х – 2010-х років. Серед них – клуби, ресторани та кав'ярні, парки і спортивні майданчики, пляжі, квартирники, місця для зустрічей, спілкування, круїзingu.

Наявні видання також засвідчують великий інтерес та дбайливе ставлення ЛГБТ+ спільноти до власної історії. На основі наявних публікацій, інтерв'ю та консультацій можна також зробити висновок про високий рівень самоусвідомлення ЛГБТ+ людьми власної історії, здатність узагальнювати й аналізувати особливості свого становища у вітчизняному суспільстві та ті зміни у ставленні й доступі до публічного простору, які відбувалися впродовж чверті століття. Лесбійки та геї Харкова зберігають пам'ять про минуле у вигляді історій про себе та інших людей зі спільноти, особистих фото- і відеоархівів, а також речей, з якими асоціюються важливі події їхніх життів.

*Марія П. Петрова
Варненский свободный университет им. Черноризца Храбра
Юридический факультет*

ПРАВОВЫЕ ПРОБЛЕМЫ ГЕНДЕРНОГО РАВЕНСТВА ПРИ ВСПОМОГАТЕЛЬНЫХ РЕПРОДУКТИВНЫХ ТЕХНОЛОГИЯХ В РЕСПУБЛИКЕ БОЛГАРИИ

Актуальность

В последние годы тема правовых проблем, возникающих при применении вспомогательных репродуктивных технологий (ВРТ) в Республике Болгарии, становится все более актуальной. Репродуктивные проблемы так же, как и гендерное равенство вызывают научные дискуссии и предполагают новый взгляд на их правовое уложение.

Степень научной разработанности проблемы

В болгарской правовой литературе нет систематизированных научных работ в области рассматриваемой проблематики. Существуют отдельные публикации, которые затрагивают проблемы гендерного равенства и ВРТ.

Ключевые слова: ассистированная репродукция, гендерное равенство, гендерное неравенство, вспомогательные репродуктивные технологии, правовые проблемы.